

beest

we woonden aan een Driftweg
staken over naar een bos
van esdoorn en den

steeds begon de morgen
met zijn diepe zucht en dan
de ren naar buiten, de lucht in
die verzadigd was van geuren

dagelijks verdween hij
achter de varens, sprong
als een gazelle te voorschijn
gestrekt als een schietspoel
en soms zagen we in zijn bek
de gebroken nek van een konijn

we verlieten de Driftweg en wie
zal peilen naar het verdriet
van een beest, zijn heimwee
naar een bos van esdoorn en den
voor hem een zee van geuren
voor ons een schouwspel
als hij opdook in een sprong

zeker, hij hield ons bezig
en ja, hij hield ons jong

Staf De Wilde